

dag framställde. Jag upptager och framställer detta förslag desto heldre i hvad det rör den kommunala röstgrunden för landsbygden, som det, efter hvad antydt är, har för sig alla de skäl Lag-Utskottet för detsamma anförde, som ock pluraliteten inom Andra Kammaren. Detta, jag upprepar det, torde vara orsak nog för förslaget återupptagande, helst jag derjemte hoppas och tror, att Riksdagens Första Kammare numera skall finna detsamma billigt. Att för förslaget anföra några vidare motiver, än de af Utskottet framställda, torde vara öfverflödigt; hvarföre jag här endast får, under hänvisning till omrörda motiver och till hvad ofvan blifvit anfördt, vördsammast hemställa,

att Riksdagen för sin del ville besluta, det nuvarande 1 mom. i 12 § af Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet af den 21 Mars 1862 skall erhålla följande förändrade lydelse:

“Röstvärdet skall beräknas efter det en hvar röstegande åsatta fyrktal. Dock må ej någon utöfva rösträtt för större antal röster, än som svarar emot en tiondedel af kommunens hela röstetal efter röstlängden.“

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles vördsammast.

Stockholm den 26 Januari 1869.

J. Rundbäck.

N:o 145.

Af Herr **J. Rundbäck**: *Om beviljande af anslag för byggande af en bro öfver Göta-elf emellan Göteborgs stad och Hisingelandet.*

Redan vid 1862—63 årens riksdag gjorde undertecknad en framställning till Rikets då församlade Ständer om erhållande af ett statsbidrag för en tillämnad brobyggnad öfver Göta-elf, emellan Göteborg och Hisingen. Denna framställning, ehuru välvilligt bedömd af såväl Stats-Utskottet som Riksdagen, kunde emellertid icke till någon åtgärd föranleda, emedan ären-

det icke var fullständigt utredt. Sedan dess har detta förslag af vederbörande myndigheter i sin helhet blifvit behandladt och till sina hufvudgrunder godkändt; så att ärendet nu endast är beroende af Kongl. Maj:ts nådiga sanction, hvilken, som jag hoppas, snart kan förväntas. Af denna anledning, och då ifrågavarande brobyggnads-företag är af utomordentlig stor vigt för alla dem det rör, vågar jag ånyo upptaga detta angelägna förslag för att, som förut, för detsammans utförande begära Riksdagens medverkan genom beviljande af ett statsbidrag, hvilket jag vågar hoppas desto vissare beviljas, som företaget är lika mycket af behovet påkalladt, som dyrbart och af allmän vigt. Vidlyftigare vill jag icke här i saken orda; emedan talande och tillräckligt bevisande skäl för brobyggnads-företaget, som numera till alla delar blifvit fullständigt utredt, uti hithörande handlingar återfinnas, hvilka handlingar jag utbeder mig få hafva äran till Stats-Utskottet framdeles öfverlemnna.

Med stöd af hvad jag sålunda tagit mig friheten framställa, får jag vördsammast föreslå, antingen

att Riksdagen måtte bevilja det bolag, som bildat sig för att bygga en bro öfver Göta elf, emellan Göteborgs stad och Hisingelandet vid den så kallade Qvillebäcken, dels ett anslag utan återbetalningsskyldighet stort 60,000 R:dr R:mt, dels en lika stor summa såsom lån, mot för dylika lån vanliga vilkor, nemligen 4 procents årlig ränta och 2 procents årlig amortering; eller

att berörda bolag i stället måtte undfå ett räntefritt lån å 150,000 R:dr R:mt, att efter byggnadsårens slut och bronns öppnande för trafiken återbetalas under loppet af 20 år, med 7,500 R:dr R:mt årligen.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles vördsammast.

Stockholm den 26 Januari 1869.

J. Rundbäck.